

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det foreliggende lovforslag går ud på at udskyde 17. almindelige vurdering pr. 1. april 1981 indtil videre. Forslaget er en gentagelse af et forslag, fremskridtspartiet fremsatte forud for 16. almindelige vurdering, og som dengang ikke vandt tilslutning hos folketingets øvrige partier. De grunde, som navnlig har været afgørende for afvisningen af fremskridtspartiets forslag, gælder stadig. Hvis man er tilhænger af eller i de mindste finder det nødvendigt at lignede skat på jord- og ejendomsværdier, er det nødvendigt at sikre, at det sker på et reelt – eller om man vil – realistisk grundlag. Derfor må man med mellemrum konstatere den udvikling, der faktisk har fundet sted på ejendomsmarkedet. Det er fortsat ikke rigtigt, hvad forslagsstillerne hævder, at det er vurderingerne, der presser værdierne op. Vurderingerne foretages på grundlag af de salgspriser, som er konstateret, og registrerer altså kun allerede indtrådte prisstigninger. Jeg må også gøre opmærksom på, at den omstændighed, at beskatningsgrundlaget stiger ved den nye vurdering, ikke nødvendigvis betyder, at skatterne forhøjes tilsvarende.

Som det fremgår af det allerede sagte, kan regeringen ikke anbefale det foreliggende forslag.

Egon Jensen (S):

Det skal blive meget kort, da jeg er enig i ministerens bemærkninger. Man ved jo, at ved fremsættelsen af et tilsvarende forslag for 16. alm. vurdering var der ingen tilslutning her i salen, og det skulle undre mig, om der var det denne gang. Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at det ikke er vurderingen, der sætter priserne, men priserne, der sætter vurderingen, og hvis man lægger mærke til vurderingerne, ligger de næsten altid i underkanten af de priser, som ejendommene handles til. Jeg synes ikke, der er noget som helst grundlag for en udsættelse, for som skatte- og afgiftsministeren sagde, behøver skatterne ikke som følge af en vurdering absolut at stige. Måske ville det være mere nødvendigt, om vi fik en justering eller en vurdering hvert år, så vi ikke fik de store afstande i vurderingerne fra 16. til 17. og fra 17. til 18.; vi ville da undgå de meget store hop.

Jeg kan på ingen måde anbefale det foreliggende lovforslag, men skal på socialdemokratiets vegne afvise det.

Anders Poulsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Ivar Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi i venstre ikke er tilhængere af at udskyde vurderingen. Vi mener, det er fornuftigt at registrere værdierne på den faste ejendom en gang imellem – nu sker det hvert fjerde år – men som beskatningsgrundlag bør denne registrering naturligvis finde sted til de rigtige værdier, men – og det var ministeren ikke inde på – der er en lang række problemer knyttet til netop at ansætte disse værdier rigtigt. Som vurderingsloven er udformet i øjeblikket, forsøger man at vurdere værdierne til en normalt prioriteret pris; det er vanskeligt, og det bliver stedse mere vanskeligt. Ingen kan ganske klart definere, hvad en normal prioritering vil betyde, og med de ændrede prioriteringsforhold og -vilkår, der er for den faste ejendom, er det i øvrigt også sådan, at det, man måske kan skønne vil udgøre en normal prioritering, er blevet en hel del uens fra område til område i landet. Derfor vil jeg godt minde om, at venstre tidligere har fremsat forslag om indførelse af en kontantvurdering; man nedregner altså priserne til den værdi, de har, omregnet i kontanter.

Men det nævnes jo i bemærkningerne til det fremsatte forslag, at man vil udskyde 17. vurdering, fordi man frygter den forøgede beskatning, og det er at gå den bagvendte vej. Derfor må vi fra venstres side anbefale, at vi under udvalgsarbejdet undersøger, hvad 17. vurdering betyder på f. eks. formuebeskatningens område, og lad os så i god tid udregne, hvilke nedsættelser der skal foretages af de gældende formueskatteskalaer. Jeg mener altså også, at vi i disse overvejelser og dermed i udvalgsarbejdet bør inddrage virkningerne af at foretage 17. vurdering efter kontantvurderingsprincippet.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Keld Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på mit partis vegne give udtryk for, at vi har nogen sympati for det foreliggende lovforslag.

Vi er enige med forslagsstillerne i nogle af bemærkningerne, f. eks. bemærkningerne om